

URZĄD MIEJSKI W OLECKU

W P Ł Y N Ę Ł O

Dnia 2016 -08- 29 r.

ilość zał. podpis

Olsztyn, 29 sierpnia 2016 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE**

WOOS.4242.55.2016.MG.3

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.) oraz art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), a także § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), nawiązując do pisma Burmistrza Olecka z 1 czerwca 2016 r., znak: GKO.6220.23.2016, po przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożonego przez Inwestora – Gospodarstwo Siejnik Sp. z o.o. z siedzibą w Tczewie,

postanawia się

uzgodnić realizację przedsięwzięcia, polegającego na *rozbudowie Fermy Trzody Chlewnej w Kukowie na działce nr geod. 66/7 obręb Rosochackie, gm. Olecko, pow. olecki, woj. warmińsko-mazurskie*, oraz określić następujące warunki:

I. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

- a) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane prowadzić w porze dziennej, tj. w godzinach 6⁰⁰-22⁰⁰;
- b) prace budowlane prowadzić z zachowaniem ostrożności w celu zapobiegania przedostawaniu się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych, podziemnych i gleby; na wypadek wystąpienia wycieku substancji szkodliwych, wykonawca robót winien posiadać odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych (np. paliw, smarów) i syntetycznych (np. olejów);
- c) odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne, powstałe w czasie robót budowlanych, segregować i magazynować w wydzielonym miejscu, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty;
- d) po zakończeniu prac budowlanych teren uporządkować;
- e) hodowlę trzody chlewnej w dwóch nowych budynku inwentarskim, prowadzić na rusztach betonowych pełnych i częściowych, w systemie bezściółowym (gnojowicowym);
- f) dwa nowe budynki przeznaczyć do chowu loszek hodowlanych oraz loch i loszek prośnych (wczesna i późna ciąża) w maksymalnej liczbie 1110 sztuk i 920 sztuk;
- g) gnojowicę odprowadzać poprzez kanały gnojowe do istniejącego zbiornika (laguny), wyposażonego w betonowe ściany i dno, posiadającego pojemność zapewniającą zmagazynowanie przez okres 4 miesięcy gnojowicy, wytwarzanej na terenie całego gospodarstwa;

- h) co najmniej 70% powstającej gnojowicy zagospodarować na własnych użytkach rolnych, natomiast nadwyżkę nawozów, których nie będzie można zagospodarować we własnym zakresie, przekazywać innym rolnikom lub do biogazowni;
- i) gnojowicę transportować w szczelnych zbiornikach, zabezpieczonych przed wyciekami;
- j) wodę do pojenia zwierząt i czyszczenia budynków pobierać z dzierzawionego ujęcia wody;
- k) podczas chowu stosować żywienie fazowe pełnoporcjowymi mieszankami paszowymi, dostosowanymi do odpowiedniej grupy wiekowej i potrzeb żywieniowych zwierząt, w celu odpowiedniego przyswajania pasz i ograniczenia wydalania azotu przez zwierzęta;
- l) czyszczenie wnętrza i wyposażenia budynków przeprowadzać za pomocą wody pod ciśnieniem, a powstałe odcieki odprowadzać do kanałów gnojowych; następnie pomieszczenia dezynfekować poprzez spryskiwanie agregatem ciśnieniowym;
- m) zwierzęta padłe i ubite z konieczności czasowo magazynować w specjalnych, szczelnych i zamykanych konfiskatorach, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, a następnie przekazywać do utylizacji specjalistycznym podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia;
- n) odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne, powstałe podczas eksploatacji inwestycji, magazynować selektywnie, w miejscach do tego przeznaczonych, oznakowanych i właściwie urządzonych, a następnie przekazywać uprawnionej firmie;
- o) budynki inwentarskie utrzymywać w czystości oraz zapewnić odpowiednią temperaturę i wilgotność w ich wnętrzu, poprzez sprawny system wentylacji;
- p) dokonywać okresowych przeglądów najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym urządzeń, w celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu.

II. W projekcie budowlanym należy uwzględnić następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

- a) planowany chów loszek hodowlanych oraz loch i loszek próśnych prowadzić w dwóch nowych budynkach inwentarskich nr 13 (o powierzchni ok. 1970 m²) i nr 14 (o powierzchni ok. 1990 m²), podzielonych na sektory, zlokalizowanych w północnej części działki nr 66/7, w miejscu planowanych do wyburzenia czterech nieużytkowanych budynków i wiat z garażami;
- b) pod każdym sektorem planowanych chlewni wykonać kanały gnojowe, których pojemność pod budynkiem nr 13 wyniesie ok. 446 m³, zaś pod budynkiem nr 14 ok. 320 m³;
- c) instalację w budynkach samoczynnego, automatycznego systemu karmienia i pojenia zwierząt;
- d) planowane budynki wyposażać w poidła miseczkowe, co pozwoli na oszczędne gospodarowanie wodą i zapobiegało będzie nadmiernemu jej rozlewaniu przez zwierzęta;
- e) instalację w budynkach systemu mechanicznej wentylacji, składającej się:
 - w budynku nr 13 z 11 wentylatorów dachowych o wydajności do 18350 m³/h każdy oraz 2 wentylatorów szczytowych o wydajności do 42125 m³/h każdy,

- w budynku nr 14 z 11 wentylatorów dachowych o wydajności do 18350 m³/h każdy oraz 5 wentylatorów szczytowych o wydajności do 42125 m³/h każdy;
- f) montaż 5 silosów na paszę o pojemnościach od 6 do 13 Mg, w pobliżu projektowanych chlewni oraz wymianę silosu o pojemności 8,5 Mg położonego przy istniejącym budynku nr 12 na silos o pojemności 6,6 Mg.

III. Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie stwierdza się konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

UZASADNIENIE

Przedmiotowa inwestycja, polegająca na budowie dwóch nowych budynków chlewni o łącznej obsadzie do 433,47 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), w ramach rozbudowy istniejącej hodowli do obsady 1394,35 DJP, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), w związku z § 2 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia, kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane (*chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza DJP*). Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.) „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko”, do wydania której organem właściwym w myśl art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta (w przedmiotowym przypadku jest to Burmistrz Olecka).

W związku z powyższym, Inwestor wystąpił z wnioskiem z 17 maja 2016 r. do Burmistrza Olecka, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. W ramach przeprowadzanej oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 77 ust. 1 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r., organ ten zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, z wnioskiem z 1 czerwca 2016 r., znak: GKO.6220.23.2016, o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, przedkładając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, informację o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, opracowany przez EkoKoncept s.c. z siedzibą w Olsztynie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, po przeanalizowaniu dokumentacji sprawy, w tym raportu o oś, pismem z 4 lipca 2016 r., znak: WOOŚ.4242.55.2016.MG.1, wezwał Inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia przedłożonych informacji. Dnia 11 sierpnia 2016 r. w odpowiedzi na niniejsze wezwanie złożono uzupełnienie do raportu.

Planowana inwestycja polegająca na rozbudowie Fermy Trzody Chlewnej w Kukowie zlokalizowana będzie na działce o numerze ew. 66/7, obręb 0022 Rosochackie, gmina Olecko, powiat olecki, województwo warmińsko-mazurskie. Na terenie przedmiotowej działki znajduje się ferma zarodowa trzody chlewnej w systemie gnojowicowym, posiadająca pozwolenie zintegrowane wydane przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego z dnia 29.06.2007 r. Fermę stanowi kompleks dwunastu budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą i obiektami towarzyszącymi. Aktualna obsada zwierząt wynosi łącznie 960,88 DJP i składa się z 876 loszek

hodowlanych (remontowych) luźnych i prośnych, 4 knurów, 1745 loch luźnych i prośnych, 479 loch karmiących i 832 warchlaków. W skład Fermy wchodzi ponadto: silosy paszowe (14 szt.), laguna na gnojowicę o pojemności 7425 m³, 3 zbiorniki na gaz ciekły propan, budynek z garażem i kotłownią, wiata magazynowa, hydrofornia, dzierżawione przez Gospodarstwo ujęcie wody złożone z dwóch studni zlokalizowanych na działce 66/8, agregat prądowłórczy o mocy 100 kW, usytuowane przy budynkach inwentarskich konfiskatory na sztuki padłe, bezodpływowy, szczelny zbiornik na ścieki bytowe o pojemności ok. 10 m³. Ponadto na części działki nr 66/7, przeznaczonej pod budowę nowych budynków inwentarskich, zlokalizowane są nieużytkowane budynki oraz wiaty z garażami, przeznaczone do wyburzenia.

Wokół działki nr 66/7 obręb 0022, na której planowana jest rozbudowa Fermy, znajdują się od północy grunty rolne i nieużytki, od południa instalacja suszarni oraz grunty rolne i nieużytki, od wschodu droga, a za nią grunty rolne, zaś od zachodu grunty rolne i nieużytki. Najbliższe budynki mieszkalne względem analizowanej inwestycji to zabudowa jednorodzinna, znajdująca się w odległości ok. 605 m (dz. nr 170/2) oraz zabudowa zagrodowa, zlokalizowana w odległości ok. 335 m (dz. nr 66/2).

W ramach inwestycji przewiduje się budowę w północnej części działki nr 66/7 dwóch nowych budynków chlewni oznaczonych nr 13 i nr 14, które zlokalizowane zostaną na miejscu przeznaczonych do wyburzenia budynków i wiat z garażami. Powierzchnia budynku nr 13 wyniesie ok. 1970 m² i zostanie podzielona na 3 sektory: kwarantanny i odchovu loszek remontowych (sektor nr 501 i 502) oraz późnej ciąży (sektor nr 210). Jego obsada wyniesie do 1110 szt. świń. Natomiast powierzchnia budynku nr 14 wyniesie ok. 1990 m² i zostanie podzielona na 2 sektory: wczesnej ciąży (sektor nr 105) i późnej ciąży (sektor nr 211). Obsada tego budynku wyniesie do 920 szt. świń. Przed każdym budynkiem zamontowane zostaną silosy na paszę. Trzy z nich zlokalizowane zostaną przy nowym budynku nr 13, zaś dwa przy budynku nr 14. W projektowanych budynkach inwentarskich zainstalowany zostanie mieszany system wymiany powietrza (nawiew – grawitacyjny, wywiew – mechaniczny). Podłoga w kojcach będzie wyposażona w ruszta betonowe częściowe i pełne. Pod budynkami znajdować się będą kanały gnojowe, których pojemność pod chlewnią nr 13 wyniesie ok. 446 m³, zaś pod chlewnią nr 14 – ok. 320 m³. Z kanałów gnojowica odprowadzana będzie grawitacyjnie, poprzez system rur, do istniejącego zbiornika magazynowego – laguny. Nowe budynki nie będą ogrzewane.

W ramach rozbudowy instalacji przewiduje się ponadto zmianę przeznaczenia sektorów nr 208 i 209 zlokalizowanych w budynku nr 8 – kojce późnej ciąży (grupowe) zostaną zamienione na kojce wczesnej ciąży (pojedyncze). W związku ze zmianą przeznaczenia, kojce te otrzymają nową numerację, tj. nr 103 i nr 104. Swoje przeznaczenie zmieni również sektor 102 znajdujący się w budynku nr 9 oraz sektor 101 zlokalizowany w budynku nr 12. Obecnie odbywa się tam inseminacja loch i loszek, a po zmianie sektory te będą pełniły funkcję porodówek, oznaczonych odpowiednio numerami 308 i 309. Ponadto przewidziano wymianę silosu o pojemności 8,5 Mg, położonego przy budynku nr 12, na silos o pojemności 6,6 Mg.

W raporcie oddziaływania na środowisko przeprowadzono analizę wariantów realizacji inwestycji, uwzględniając różne systemy wentylacji, tj. wentylację połaciową boczną i wentylację tunelową. Różnice między wariantami polegają na liczbie i sposobie rozmieszczenia wentylatorów, co skutkuje innym sposobem przepływu powietrza wewnątrz budynków. W racjonalnym wariantcie alternatywnym rozważano zastosowanie w budynku nr 13 wentylacji połaciowej bocznej, charakteryzującej się tym, że powietrze dopływa do budynku przez wloty powietrza znajdujące się w ścianie bocznej, a później jest wyrzucane przez wentylatory dachowe znajdujące się po przeciwnej stronie kalenicy. Natomiast w projektowanym budynku nr 14 zastosowana byłaby wentylacja tunelowa, której wloty powietrza umieszczane są w ścianach bocznych po jednej stronie budynku, a wyciągi powietrza w ścianie szczytowej po drugiej stronie

obiektu. Innym wariantem jest zastosowanie zarówno wentylatorów dachowych, jak i szczytowych w obu projektowanych budynkach. Jak wyjaśniono, zastosowanie wentylacji bocznej połaciowej ma swoje uzasadnienie w przypadku budynków do szerokości ok. 12 m. Powyżej tej szerokości mogą wystąpić problemy z wymianą powietrza, gdyż wentylator, aby przeciągnąć powietrze przez cały budynek, musi to robić z większą siłą, co skutkuje wzrostem nadmiernego ruchu powietrza w obiekcie oraz wpływa na pogorszenie stanu zdrowia zwierząt (np. przeziębienie). Projektowany budynek nr 13 będzie miał szerokość ok. 24 m, dlatego należałoby się spodziewać wystąpienia ww. komplikacji w przypadku zastosowania tego rodzaju wentylacji. System wentylacji tunelowej najlepiej sprawdza się latem, podczas wysokich temperatur. Pozwala bowiem na uzyskanie wysokiego efektu chłodzenia przy niskim zużyciu energii. Jednak przy niskich temperaturach istnieje zagrożenie wychłodzenia przebywających w budynku zwierząt. Wariant wybrany przez Inwestora do realizacji zakłada połączenie wentylacji dachowej oraz wentylacji tunelowej. Oba systemy wentylacji mogą pracować zarówno oddzielnie, jak i równocześnie, w zależności od aktualnych potrzeb. Jest to wariant najkorzystniejszy dla środowiska, biorąc pod uwagę warunki klimatyczne i wymiary projektowanych budynków oraz uwzględniając dobrostan zwierząt.

Etap realizacji planowanej inwestycji wiązać się będzie z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, których źródłem będą maszyny, urządzenia i samochody wykorzystywane podczas wyburzania nieużytkowanych budynków, które kolidują z planowaną budową, a także budowy nowych obiektów. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie wymagała wycinki drzew oraz krzewów, ponieważ nie występują w miejscu budowy. Dla zminimalizowania oddziaływania etapu budowy na środowisko przewiduje się prowadzić prace w porze dziennej, tj. w godz. od 6:00 do 22:00. Przewiduje się stosowanie sprawnego technicznie sprzętu, a wszelkie wycieki substancji niebezpiecznych (benzyna, oleje) neutralizowane będą poprzez stosowanie materiałów sorbujących. W trakcie prowadzonych prac powstawać będą odpady, które magazynowane będą w sposób selektywny na terenie inwestycji i przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia, w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Oddziaływanie związane z fazą budowy będzie miało charakter lokalny, krótkotrwały i ustąpi niezwłocznie po zakończeniu prac budowlanych.

Po planowanej rozbudowie Ferma nie zmieni profilu swojej działalności. Przeznaczeniem analizowanej inwestycji będzie hodowla świń (loch i loszek) w systemie gnojowicowym w celu produkcji i sprzedaży prosiąt w wieku ok. 28 dni, z możliwością tymczasowego odchowu warchlaków. Nowo zakupione loszki w wieku ok. 14 tygodni i wadze ok. 35 kg będą umieszczane w sektorze kwarantanny w nowym budynku nr 13. Kwarantanna pozwoli na ujawnienie się ewentualnych objawów chorobowych oraz na wykonanie potrzebnych badań diagnostycznych. Po dwóch miesiącach loszki o masie ciała ok. 75 kg zostaną poddane selekcji na loszki remontowe oraz sztuki niezakwalifikowane (ok. 25%), które będą sprzedawane. Loszki remontowe zostaną przeniesione do sektora odchowu loszek w budynku nr 13, gdzie będą przebywały do uzyskania przez nie wagi ok. 110 kg. Loszki remontowe oraz lochy po odsadzeniu prosiąt zostaną umieszczone w kojcach pojedynczych w budynkach nr 8 i 14, gdzie będzie odbywała się inseminacja loch/loszek w rui. Przez 4 tygodnie po inseminacji lochy i loszki utrzymywane będą indywidualnie. Po 4 tygodniach prośne lochy i loszki przemieszczone zostaną do kojców grupowych w sektorach późnej ciąży (sektory 201-207 oraz 210 i 211). Nieprośne lochy/loszki pozostaną w kojcach pojedynczych w celu ponownego krycia. Na minimum trzy dni przed porodem lochy/loszki umieszczone zostaną w kojcach indywidualnych (porodowych) w budynkach nr 9-12, gdzie będą przebywać z prosiętami do czasu osiągnięcia przez nie wieku ok. 28 dni. Po odsadzeniu prosiąt, lochy luźne zostaną przeniesione do sektorów inseminacji w budynkach nr 8 i 14, natomiast prosięta będą sprzedawane lub przenoszone do sektora

odchovu warchlaków, gdzie tymczasowo będą przebywały do czasu sprzedaży. Jeden cykl produkcyjny (czas pomiędzy oproszeniami loch) trwać będzie ok. 21 tygodni (149 dni). Rocznie przewiduje się 2 pełne cykle produkcyjne. Po zakończeniu każdego etapu cyklu oraz po zakończeniu kwarantanny prowadzone będą prace porządkowe mające na celu przygotowanie poszczególnych kojców do zasiedlenia przez kolejną grupę zwierząt.

Etap eksploatacji planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, a także z wytwarzaniem ścieków, odpadów oraz nawozu naturalnego w postaci gnojowicy.

Na etapie eksploatacji inwestycji należy spodziewać się emisji zanieczyszczeń z budynków inwentarskich, w których przebywać będzie trzoda chlewna. Planowane chlewnie nie będą ogrzewane, nie będą więc źródłem emisji substancji do powietrza z energetycznego spalania paliw. Z lotnych substancji zanieczyszczających w pobliżu budynków inwentarskich największe zagrożenie dla środowiska naturalnego stanowią zanieczyszczenia gazowe (głównie amoniak i siarkowodór) i pyłowe. Źródłem zanieczyszczeń gazowych będą przede wszystkim wydalone przez zwierzęta odchody, które przetrzymywane będą w kanałach pod rusztami oraz lagunie. Zanieczyszczenia z pomieszczeń dla zwierząt emitowane będą poprzez system wentylacyjny, odpowiedzialny za utrzymanie odpowiedniego mikroklimatu, zapewniającego dobre samopoczucie i zdrowie zwierząt. W planowanych budynkach, podobnie jak w istniejących, funkcjonować będzie wentylacja mechaniczna. Składać się ona będzie w budynku nr 13 z 11 wentylatorów dachowych o wydajności do 18350 m³/h każdy oraz 2 wentylatorów szczytowych o wydajności do 42125 m³/h każdy. Planowany budynek nr 14 wyposażony zostanie w 11 wentylatorów dachowych o wydajności do 18350 m³/h każdy oraz 5 wentylatorów szczytowych o wydajności do 42125 m³/h każdy. Każdy emitor dachowy posiadał będzie średnicę wylotu 0,8 m, a jego geometryczna wysokość, liczona od poziomu terenu, wynosiła będzie 6,0 m, natomiast każdy emitor szczytowy posiadał będzie wymiary wylotu 1,4 m x 1,4 m, a jego geometryczna wysokość, liczona od poziomu terenu, wynosiła będzie 2,0 m. Zainstalowane w budynkach automatyczne sterowniki komputerowe, sterować będą pracą wentylatorów i dobierać ilość wyrzucanego powietrza, w zależności od warunków klimatycznych panujących wewnątrz budynku (głównie od temperatury). Uciążliwość zapachowa planowanej hodowli zwierząt ograniczana będzie m.in. poprzez utrzymywanie w budynkach odpowiedniego mikroklimatu, utrzymywanie chlewni w czystości (poprzez ograniczenie powierzchni zanieczyszczonych odchodami, z których uwalniany jest amoniak), a także stosowanie żywienia fazowego (odpowiednio dobranych rodzajów pasz w zależności od wieku zwierząt), stosowanie pasz zawierających enzymy wpływające na metabolizm białek, lepsze ich wykorzystanie, co powoduje ograniczenie emisji amoniaku. Wykonane modelowanie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń z planowanych i istniejących chlewni, na podstawie metodyki określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. Nr 16, poz. 87), wykazało, że nie wystąpią przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu poza terenem należącym do Inwestora. W obliczeniach uwzględniono różę wiatrów dla stacji meteorologicznej w Suwałkach. Z róży wiatrów wynika, że największy udział mają wiatry wiejące z kierunku południowo-zachodniego. Jest to korzystny rozkład, gdyż emisja zanieczyszczeń oraz zapachów złowonnych przez większą część czasu będzie kierowała się na tereny niezabudowane, wykorzystywane rolniczo.

W tego typu inwestycjach największe kontrowersje budzi zawsze emisja odorów, czyli czynnik pogarszający jakość życia ludzi. Jednakże w chwili obecnej brak jest uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu atmosferycznym. W związku z powyższym, oceny wpływu przedmiotowej hodowli trzody chlewnej na stan powietrza atmosferycznego dokonano na podstawie średniorocznych

i godzinowych stężeń amoniaku i siarkowodoru, tj. dla tych substancji, dla których określone są wartości odniesienia w powietrzu. Przeprowadzone obliczenia nie wykazały przekroczenia wartości dopuszczalnych, określonych przepisami prawa.

Do karmienia zwierząt stosowana będzie pasza sypka, dostarczana na teren planowanego przedsięwzięcia od dostawców zewnętrznych. Przy nowych budynkach planowane jest posadowienie 5 silosów paszowych o pojemnościach od 6 do 13 Mg. Łącznie na terenie Fermy zlokalizowanych będzie 19 silosów. Z silosów pasza trafiać będzie za pomocą paszociągów do wnętrza budynków inwentarskich. Silosy paszowe mogą być źródłem krótkotrwałej i niewielkiej emisji pyłów do powietrza. Do emisji drobin pyłowych może dochodzić głównie przy napełnianiu silosów paszami sypkimi, gdy przy pneumatycznym napełnianiu silosu, części drobne paszy mogą wydostawać się z jego odpowietrznika. Emisja pyłów w tym przypadku będzie niewielka i ze względu na usytuowanie odpowietrzników na wysokości ok. 1,5 m n.p.t. nie przewiduje się znacznego oddziaływania w tym zakresie, niemniej jednak w raporcie przeanalizowano możliwość wystąpienia tego rodzaju emisji.

Eksploatacja planowanej do realizacji instalacji wpływać będzie na kształtowanie klimatu akustycznego w otoczeniu. Prowadzenie instalacji do chowu trzody chlewnej wymagało będzie pracy zespołu maszyn i urządzeń, w tym wentylatorów oraz przemieszczania się środków transportu w obrębie budynków. Maksymalna moc akustyczna wentylatorów dachowych nowych budynków wyniesie 87 dB, zaś maksymalna moc akustyczna wentylatorów szczytowych – 90 dB. Intensywność procesu wentylacji pomieszczeń zależeć będzie od wieku i liczby przebywających w nich zwierząt. W porze dziennej prowadzone będą wszystkie operacje technologiczne związane z chowem trzody (praca systemu wentylacyjnego) oraz procesy pomocnicze, takie jak dowóz i przeładunek paszy, dostawa trzody, załadunek i wywóz gnojowicy, a także wywóz prosiąt z terenu Fermy, jak również ewentualna praca agregatu prądotwórczego. W nocy przewiduje się jedynie pracę systemu wentylacyjnego obiektu inwentarskiego i ewentualną pracę agregatu prądotwórczego. Na terenie Fermy przeprowadzane będą okresowe przeglądy urządzeń najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym, w celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu. Prognozę poziomów hałasu dokonano dla bezpośredniego sąsiedztwa planowanej hodowli, które nie podlega ochronie akustycznej. Zabudowania położone najbliżej planowanego przedsięwzięcia znajdują się w odległości ok. 335 m i ok. 605 m, są to budynki o charakterze jednorodzinny i zagrodowym, które podlegają ochronie akustycznej na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowej zagrodowej w porze dnia wynosi 55 dB, a w porze nocnej 45 dB, natomiast dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w porze dnia wynosi 50 dB, a w porze nocnej 40 dB. Z analizy wyników obliczeń akustycznych wynika, że hałas emitowany z terenu inwestycji będzie niższy od normatywnego i nie przekroczy wartości dopuszczalnych na terenach chronionych akustycznie.

Na terenie inwestycji powstawać będą nawozy naturalne w postaci gnojowicy. Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o *nawozach i nawożeniu* (Dz. U. z 2015 r. poz. 625) gnojówkę i gnojowicę przechowuje się wyłącznie w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 4-miesięcznej produkcji tego nawozu. Zbiorniki te powinny być zbiornikami zamkniętymi, w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późn. zm.) dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie.

Ilość powstających w roku nawozów naturalnych i zawartego w nich azotu oszacowano na

podstawie Dokumentu Referencyjnego o Najlepszych Dostępnych Technikach dla Intensywnego Chowu Drobiu i Świń. Zgodnie ze wskaźnikami zawartymi w niniejszym dokumencie w ciągu roku z planowanej hodowli na terenie całej Fermi Trzody Chlewnej w Kukowie powstanie ok. 16401 m³ gnojowicy. Pod betonowymi rusztami nowego budynku, podobnie jak ma to miejsce w istniejących, wykonane zostaną kanały gnojowe, którymi gnojowica odprowadzana będzie do istniejącego zbiornika (laguny) o pojemności 7425 m³. Laguna posiada szczelne ściany i dno oraz jest przykryta materiałem pływającym (sieczką słomianą), której celem jest ograniczenie emisji zanieczyszczeń i substancji złośliwych do powietrza. Inwestor zamierza wyposażyć lagunę w szczelne przykrycie, aby spełnić wymogi określone w obecnie obowiązującym prawie. Pojemność laguny wraz z kanałami gnojowymi o łącznej pojemności 2378 m³ jest wystarczająca do zmagazynowania gnojowicy wytwarzanej przez okres 4 miesięcy na terenie całego gospodarstwa, również po jego rozbudowie.

Z laguny gnojowica wypompowywana będzie do beczkowozów i dalej wykorzystywana rolniczo, jako nawóz naturalny lub przekazywana do biogazowni. Do wykorzystania całości powstającej gnojowicy niezbędny jest areal ok. 338 ha, na którym możliwe jest nawożenie gnojowicą. Inwestor, zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625), zobowiązany jest do opracowania planów nawożenia oraz do zagospodarowania na użytkach rolnych będących w jego posiadaniu co najmniej 70% gnojowicy. Pozostałe 30% może zgodnie z art. 3 ust. 3 przekazać na podstawie umowy zewnętrznym odbiorcom do rolniczego wykorzystania. Do zagospodarowania 70% gnojowicy Inwestor potrzebuje co najmniej 237 ha gruntów. Aktualnie dysponuje ok. 174 ha gruntów, na których możliwe będzie zagospodarowanie powstającej gnojowicy. Dodatkowo Inwestor planuje pozyskanie nowych gruntów, tak aby spełnić ww. warunek. Nadmiar, którego nie będzie w stanie zagospodarować we własnym zakresie (pozostałe 30% gnojowicy) przekazywany będzie do rolniczego wykorzystania innym rolnikom lub do biogazowni (np. zlokalizowanych w miejscowości Upały Małe, Zajdy, Giże, Czerwonka).

Woda na potrzeby pojenia zwierząt i czyszczenia obiektu pobierana będzie z dzierżawionego przez Inwestora ujęcia wody, zlokalizowanego na działce o nr ew. 66/8. Wykorzystywana będzie do pojenia zwierząt, utrzymywania czystości w budynkach inwentarskich oraz celów bytowych. Zastosowanie poidel automatycznych pozwoli na oszczędne gospodarowanie wodą bez rozlewania i nadmiernego rozchlapywania. Czyszczenie pomieszczeń odbywać się będzie w dwóch etapach. W I etapie pomieszczenia inwentarskie myte będą agregatem ciśnieniowym z wodą, która następnie trafiać będzie do zbiorników na gnojowicę. W etapie II, po wyschnięciu budynków, wykonywane będzie spryskiwanie ścian i urządzeń wodą z dodatkiem środka dezynfekcyjnego, z wykorzystaniem agregatu ciśnieniowego. Środek dezynfekcyjny nie będzie splukiwany, a nowe wstawienie trzody będzie prowadzone po wyschnięciu pomieszczenia. Powyższy sposób prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej zapewni ochronę powierzchni ziemi przed przedostawaniem się do niej zanieczyszczeń.

Funkcjonowanie przedsięwzięcia wiązać się będzie z powstawaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, które magazynowane będą selektywnie w specjalnie do tego celu wyznaczonym miejscu na terenie inwestycji, a następnie przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu odbioru przez wyspecjalizowaną zewnętrzną firmę, posiadającą stosowne zezwolenia, będą magazynowane w specjalnych, szczelnych i zamykanych konfiskatorach, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych. Przyjęta gospodarka odpadami powstającymi w wyniku funkcjonowania inwestycji zminimalizuje ich negatywne oddziaływanie na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarami Natura 2000 oraz poza

innymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.). Najbliżej zlokalizowanym obszarem Natura 2000 jest obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Dolina Górnej Rospudy PLH200022, który położony jest w odległości ok. 13,6 km od rozbudowywanej hodowli zwierząt. Biorąc pod uwagę odległość realizowanej inwestycji od obszaru Natura 2000, nie przewiduje się możliwości negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na gatunki i siedliska, dla ochrony których wyznaczony został obszar Natura 2000 oraz na integralność tego obszaru.

Hodowla zwierząt jest źródłem emisji gazów cieplarnianych do powietrza, które mają wpływ na zmieniający się klimat. Do gazów cieplarnianych zaliczamy m.in. dwutlenek węgla (CO_2), metan (CH_4), podtlenek azotu (N_2O), freony i ozon (O_3). Wysoka koncentracja gazów cieplarnianych w atmosferze, wynikająca z działalności człowieka, wzmacnia efekt cieplarniany (wzrost temperatury na planecie) i w efekcie prowadzi do globalnych zmian klimatycznych, które coraz częściej przejawiają się występowaniem ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak fale upałów, susze, silne wiatry, ulewne deszcze, grad, gwałtowne burze i powodzie. Rolnictwo, a zwłaszcza hodowla zwierząt, odgrywa szczególną rolę w kontekście zmian klimatu. Ten sektor gospodarki stanowi ważne źródło dwóch gazów o ogromnym znaczeniu: podtlenku azotu (N_2O) i metanu (CH_4). Emisja metanu jest wynikiem procesu fermentacji jelitowej przeżuwaczy (przede wszystkim krów i owiec), ale także gaz ten powstaje z odchodów zwierzęcych, które są każdego dnia wydane z organizmu. Emisja gazów cieplarnianych do powietrza, na etapie realizacji planowanego przedsięwzięcia, będzie miała miejsce tylko w związku ze spalaniem paliw w silnikach spalinowych sprzętu budowlanego. Emisja ta będzie jednak krótkotrwała, zależna od rodzaju i częstotliwości wykorzystania sprzętu przy budowie.

Na etapie projektowania przewiduje się odpowiedni dobór materiałów, przyczyniających się w głównej mierze do stabilności obiektu, jego wytrzymałości, a przez to także do wyższej odporności na niekorzystne warunki atmosferyczne, takie jak ekstremalne opady, burze, wiatry, fale upałów, chłodu i śnieg.

Zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych z działalności rolniczej oraz spowolnienie tempa zmian klimatu inwestor realizował będzie m.in. poprzez utrzymywanie czystości w budynkach inwentarskich poprzez przeprowadzanie ich czyszczenia i dezynfekcji (niniejsze zmniejszy powierzchnie zanieczyszczone odchodami), a także stosowanie zbilansowanych pasz (co przyczyni się do ograniczania wydalania azotu z odchodami).

W zakresie produkcji zwierzęcej wzrost liczby dni bardzo upalnych będzie zwiększać ryzyko wystąpienia stresu cieplnego u zwierząt, co może spowodować zmniejszenie produktywności stad. Zabezpieczenie zwierząt hodowlanych przed wystąpieniem stresu cieplnego jest jednym z rekomendowanych kierunków działań adaptacyjnych, które wdrażać należy na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. W tym celu zaplanowano zastosowanie odpowiedniej wentylacji, której sprawne funkcjonowanie zapewniłoby utrzymanie się w budynkach mikroklimatu zapewniającego dobre samopoczucie i zdrowie zwierząt. Zwierzęta będą miały również zapewniony stały dostęp do świeżej wody dzięki zastosowaniu w budynkach automatycznego systemu pojenia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami, przyjęty Uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (M.P. z 2011 r. Nr 49, poz. 549). Przedsięwzięcie realizowane będzie w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP), oznaczonej europejskim kodem PLRW20001826261532 – *Kanał Kukowo*, a także w obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd), oznaczonej europejskim kodem PLGW230034.

Z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły wynika, że wymieniona powyżej jednolita część wód powierzchniowych położona jest w regionie wodnym Środkowej

Wisły i posiada status naturalnej części wód. Jej stan oceniono jako zły i wskazano, że osiągnięcie celu środowiskowego jest zagrożone. Celem środowiskowym dla analizowanej jednolitej części wód jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego oraz co najmniej dobrego stanu chemicznego do 2015 roku. Dla opisywanej jednolitej części wód przedłużono jednak termin osiągnięcia celu środowiskowego do roku 2021 lub najpóźniej do 2027, z uwagi na brak rozwiązań technicznych możliwych do zastosowania w celu poprawy stanu JCW.

Stan ilościowy i chemiczny zidentyfikowanej jednolitej części wód podziemnych oceniono natomiast jako dobry i wskazano, że osiągnięcie celu środowiskowego nie jest zagrożone. Dla wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Planowane przedsięwzięcie nie spowoduje pogorszenia stanu wymienionych powyżej jednolitych części wód oraz nie uniemożliwi osiągnięcia dobrego stanu wód. Gnojowica przetrzymywana będzie w szczelnym zbiorniku na płynne nawozy naturalne, ścieki bytowe natomiast odprowadzane będą do zbiornika bezodpływowego. Zanieczyszczenia nie będą się więc przedostawały do środowiska gruntowo-wodnego. Ponadto nawożenie gruntów gnojowicą prowadzone będzie z uwzględnieniem dozwolonej dawki azotu.

Ze względu na oddalenie przedmiotowej inwestycji od granic państw sąsiednich oraz zamknięcie się oddziaływania w granicach terenu stanowiącego własność inwestora, instalacja nie będzie wymagała przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na fakt, że posiadane na etapie niniejszego uzgodnienia informacje na temat przedsięwzięcia pozwalają wystarczająco ocenić jego wpływ na środowisko, realizacja inwestycji nie spowoduje negatywnych skutków dla obszarów Natura 2000 i innych form ochrony przyrody, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, po przeanalizowaniu kryteriów określonych w art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku...*, stwierdził, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie wymaga ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przy należyтым wypełnieniu warunków wymienionych w sentencji, planowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 77 ust. 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.) na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

p.o. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Olsztynie
Agata Moździerz

Otrzymują:

acko (doręczenie elektroniczne za pośrednictwem platformy

o.o.